

ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΠΑΝΤΣΟΒΟΝ

[ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΚΥΡΙΑΝ]

Ἐπιστολὴ Β'.

Με τὴν καρδίαν πάλλουσαν καὶ τρέμοντα τὸν... πόδα !
ὄχι τὴν χεῖρα τρέμουσαν — ἐδῶ εἶν' ἄλλη μόδα ! — .
Ἐδῶ, ἔς τὴν κάθε γειτονιά, ὑπάρχει καλντιρίμι,
ἢ ἀφίνει ἀνεξάλειπτον ἔς τὰ πόδια μου τὴν μνήμη...
Ἐδῶ, εὐθύς, Κυρία μου, ὁποῦ θ' ἀρχίσῃ βράδυ,
γίνεται τόσο κελαινὸν καὶ μαῦρο τὸ σκοτάδι,
ὥστε καθένα; σπίτι του πηγαίνει τὸ ἑσπέρας,
κυττάζοντας ὡς καζέης τοὺς πολικούς ἀστέρας !
Ἐδῶ ἀκόμα παντελῶς δὲν ἀκέπτονται γιὰ γκάζι,
κι' ὁ νυκτοπόρος δύναται νὰ τσακισθῇ, γιὰ χάξι...
Ἐδῶ οἱ δρόμοι ἔχουσιν κατηφορανηφόρους,
κι' ἀλλοίμονον ἔς τοὺς ἀδασεῖς καὶ ξένους ὁδοιπόρους.
Ἐδῶ ἔς τοὺς δρόμους κάποτε ἀνοίγονται καὶ γούβαις,
καὶ μένουν ἔτσι ἀνοικταὶ ὡς ποῦ ν' ἀνθίσουν βρούβαις !...
Ἐδῶ καὶ πεζοδρόμια δὲν ἔφιασαν ἀκόμη,
καὶ ὡς τῆς σκάλαις τῶν σπιτιῶν ἀνέρχονται οἱ δρόμοι !
Ἐδῶ κυρταῖς καὶ μητεραῖς τῆς πέτρας ἔχουν στήσει,
κι' ἀλλοίμονο ἔς τὸν ἄμοιρο ποῦ τύχη νὰ γλυστρήσῃ !...

Εἶχε βραδυάσει κι' ἔβρεχε ἔς τὸ καλτιρίμι ἄπάνω,
ποῦ ἔτρεχα ἔς τὸ σπίτι μου κ' ἐγὼ μὲ βῆμα πλάνο !
Τὸ σκότος ἦταν σὰν αὐτό, ποῦ εἶπον ἀνωτέρω,
καὶ ποῦ τὸ βῆμα μου πλανῶ οὔτε κ' ἐγὼ δὲν ξέρω !

Πότε τὸ πόδι μου πατῶ σὲ γλυστερὸ λιθάρι,
 καὶ πότε πάλι χώνεται ἔς τὴ λάσπη τὸ ποδάρι,
 τὸ βλέμμα πότε εἰς τὴν γῆν, πότε ἕψηλὰ γυρίζω,
 ἀλλ' οὔτε φῶς βλέπω ἔς τὴ γῆ, οὔτ' ἄστρο ἀντικρύζω.
 Ἐν τούτοις διαδέχεται χαλάζι τὴν ψυχάλα,
 ὅταν κ' ἐγὼ, Κυρία μου, τὸ βάζω ἔς τὴν τρεχάλα...
 Καὶ τότε τί παράδοξον καὶ νόστιμον συγχρόνως,
 μέσῳ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν, ὡς Λήρ, νὰ τρέχω μόνος!
 Βεθαίως γιὰ νυκτερινὸν καθεὶς μ' ἐπῆρε φάσμα,
 καὶ δίχως νὰ τὸ καυχηθῶ, σᾶς λέγω, ἤμουν... πλάσμα!
 Ὅσον τὸ χέρι τὴν ὀμπρέλλα μου ὡς λάβαρον κρατοῦσα
 καὶ μὲ πατζάκια σηκωτὰ δὲν ἔτρεχα... πετοῦσα!...
 Πλὴν τρέχων δίχως μπούσουλα καὶ δίχως διαβήτη,
 χωρὶς νὰ νοιώσω ἔφθασα μετὰ μικρὸν ἔς τὸ σπίτι...
 Κ' ἐδῶ ὡς νὰ μὴ ἔφθαναν τόσαι φροντίδες ἄλλαι,
 θελήσας ν' ἀποπειραθῶ σάλτο, κ' ἐγὼ, μορτάλε,
 ξαπλώθηκα φαρδὺς πλατύς, μὲ περισσὸ καμάρι
 καὶ μὲ σπασμένο εὐτυχῶς τὸ ἓνα μου ποδάρι!...
 Κ' ἐνῶ ἔς τὸ πεζοδρόμιον εὐρέθην ξαπλωμένος,
 ἀρχίζω τοῦ Ὀμπρένοβιτς νὰ βλασφημῶ τὸ γένος,
 φωνάζων «σὰν δὲ σκέφθηκες γιὰ γκάζι πρῶτα πρῶτα
 δὲν ἤρχεσο νὰ δανεισθῆς, ἀπ' τὴν Ἑλλάδα φῶτα;»
 καὶ «ἀφοῦ κανεὶς δὲν μ' ἄκουσε, ἀρχίησα νὰ κλαίω
 καὶ «Φίλοι συχωρᾶτέ με καὶ Θεὸς συχωρέσοι» λέω!..
 Πλὴν τότε κάποιος ἔρχεται, ἔς τὰ χέρια μὲ σηκώνει
 καὶ μετ' ὀλίγον σπίτι μου σακάτη μὲ ξαπλώνει!
 Κ' ἔτσι καθὼς εὐρέθηκα ἐπάνω ἔς τὸ κρεβάτι,
 ἀρχίησα νὰ σκέπτομαι φιλοσοφῶν κομμάτι
 γιὰτὶ ποδάρια μόνον δυὸ ὁ ἄνθρωπος νὰ ἔχη,
 καὶ νὰ μὴν ἔχη τέσσαρα ἢ καὶ μ' ὀκτὼ νὰ τρέχη;
 ὥστε ἂν σπάσῃ ἀπ' αὐτὰ καμμιά φορὰ κανένα
 νὰ ἔχη τ' ἄλλα του ἐπτὰ ἑναποθηκευμένα!
 Μὰ θὰ τὸν ποῦν τετράποδο, μὰ θὰ τὸν ποῦν χταπόδι,
 αἶ! εἶναι περὶ χειρότερο νὰ μείνη μ' ἓνα πόδι!..
 Ἐκτὸς αὐτοῦ ἂν θέλει τις νὰ τὸν παραθυμώσῃ,
 πῶς θὰ μπορέσῃ μιὰ κλωτσιὰ ἔς τὰ μοῦτρα νὰ τοῦ δώσῃ;

καὶ ἂν θελήσῃ κάποτε κι' αὐτὸς νὰ συζητήσῃ
 πῶς θὰ μπορέσῃ μιὰ φορὰ ποδάρι νὰ πατήσῃ ;
 Γιατί δὲν εἶν' ὁ ποιητὴς καὶ πτεροφόρος μουσα
 ἢ κἄν τοῦ τοίχου μιὰ μικρὴ σαρανταποδαροῦσα ;
 Τοιαῦται μὲ κατέβαιναν ἰδέαι 'ς τὸ κεφάλι
 ὅποταν ἕνας ἔρχεται τὸ πόδι νὰ μοῦ βάλῃ...

Εἶνε γιατρὸς ἐμπειρικός, τὴν ἡλικίαν γέρων,
 γιὰ ὅσους στραμπουλίζονται ἐκτάκτως ὑπερχαίρων !
 Ἔχει σὲ κούτελο στενὸ δυὸ κάθυγρα ματάκια
 καὶ κολλημένα δυὸ πυκνὰ 'ς τὰ χεῖλια του μουστάκια.
 Χαμογελάει βλακωδῶς καὶ πρὸ κακοῦ μεγάλου,
 καὶ φαίνεται μαλάκυνσιν πῶς ἔχει ἐγκεφάλου...
 Ἄλλ' ἔχει, λέγουν, δύναμιν 'ς τὰ χέρια ὑπερμέτρως
 κι' ἐθεραπεύθη ἀπ' αὐτὸν κι' ὁ Χρῆστος Χατζῆ-Πέτρος !
 ὅστις ἐλθὼν ἐδῶ ποτε, σὲ χρόνια περασμένα,
 ἐτσάκισε τὸ πόδι του κ' ἐκεῖνος σὰν ἐμένα !
 Εἶνε γνωστὸς μὲ τ' ὄνομα ὁ Γέρω-Καποράλος
 καὶ 'ς τὰ σπασοβγαλίσματα γιατρὸς δὲν εἶναι ἄλλος !
 Εὐθύς λοιπὸν τὸ πόδι μου 'ς τὰ χέρια του συσφίξας
 καὶ πᾶν ἐντὸς του αἰσθημα ἐλέους ἀποπνίξας,
 τὸ στρήφει μιὰ, τὸ στρήφει δυὸ, μιὰ δυνατὴ μοῦ δίνει
 βάζει αὐτὸ 'ς θέσι του κ' ἡμιθανῆ μ' ἀφίνει !..

Συνέρχομαι κι' εὐρίσκομαι καὶ πάλι 'ς τὸ κρεβάτι,
 μὲ τὸ ποδάρι τεντωτό, καὶ μὲ σθυστὸ τὸ μάτι !
 μὲ παίρνει τὸ παράπονο καὶ μοῦρχεται νὰ κλάψω,
 ἀλλὰ τὸ γράμμά σου λαβὼν, ὑφείλω νὰ σοῦ γράψω !..

(1890)

ΔΗΜ. ΚΟΚΚΟΣ